

Τα μικρά ναυτάκια και ο Angel buddy τους ο αστροναύτης.

Η ηχώ από την φωνή του φίλου μου, του μικρού αστροναύτη με ξύπνησε πάλι και σήμερα πρωί. Άνοιξα τα μάτια μου και οι ηλιαχτίδες από το παράθυρο με ενόχλησαν και τα ξανάκλεισα.

Ηλιόλουστο πρωινό, όμορφη μέρα αλλά ήταν αδύνατο να σηκωστώ από το κρεβάτι. Χθες βράδυ όταν ξάπλωσα να κοιμηθώ ο μικρός μου φίλος ο αστροναύτης με νανούρισε από το διάστημα και κοιμήθηκα τον ύπνο του Μορφέα.

Δεν θα ξεχάσω ακόμα, την πρώτη μέρα που έφτασε στ' αυτιά μου η φωνή του από ψηλά, εκεί στο πολύ μακρινό διάστημα. Κάπου ανάμεσα στον ήλιο και το φεγγάρι και η φωνή του έπλευσε και σκορπίστηκε στον αέρα και κάποτε ακουγόταν από δεξιά και κάποτε από αριστερά. Έτσι γίναμε οι καλύτεροι φίλοι και ακόμα νοιώθω και αισθάνομαι και ακούω το μικρό αστροναυτάκι να πλέει και να σιγοτραγουδά δίπλα μου, κοντά μου και ακόμα πιο πέρα όταν με ενώνει και πάλλομαι και δακρύζω με άλλες φωνές ανθρώπων που συναντώ στον δρόμο μου ή ακόμα και ανθρώπων και φίλων αγαπημένων από το παρελθόν.

Πέρασαν δεκαετίες και το μικρό αστροναυτάκι φαίνεται να υπάρχει και να τρέχει να βοηθήσει μικρούς και μεγάλους σε όλη τη γη. Που άραγε να προλάβει.

Και είναι πολλές οι φορές, πάμπολλες, που οι πάρα πολλές του γνώσεις και ικανότητες με αφήνουν άναυδη, όταν πατώντας ένα μικρό κουμπάκι, - αυτό το συμπέρασμα βγάζω - το ear drum membrane εκεί ψηλά κάπου ανάμεσα στον ήλιο και το φεγγάρι, θα έλεγα καλύτερα στο φεγγάρι, πάλλεται και με ενώνει με όλους μου τους φίλους σε όλο το πλανήτη Γή και τους ακούω να μου μιλούν και να φωνάζουν το όνομα μου και ανάλογα με τον ήλιο ή το φεγγάρι, το feedback από τις φωνές ακούγεται σαν το αλληλούια αγγέλων από τον πλανήτη Γή σε όλο το σύμπαν. Και όλες οι ψυχές και οι ψυχούλες, οι φωνές και οι φωνούλες διαλαλούν ότι ο μικρός μου φίλος ο αστροναύτης ζει και φωνάζει ειρήνη σε όλο τον πλανήτη Γή. Και τρέχει να προλάβει και όσους προλάβει. Γιατί οι άνθρωποι είναι πολλοί πάρα πολλοί. Αυτές τις σκέψεις κάνω σήμερα το πρωί πριν ακόμα σηκωστώ από το κρεβάτι όταν η φωνή της μικρής μου κόρης με διακόπτει και το φιλαράκι μου το αστροναυτάκι μου ψιθυρίζει: Έρχεται προς το μέρος σου, την καθοδηγώ να σου δώσει ένα φιλάκι, το πιο γλυκό του κόσμου.

Και πράγματι αναστενάζει και μου δίνει ένα φιλάκι και μου λέει σ' αγαπώ. Και τότε φωνάζω. Μύρια μου με ακούς; Ακούς τα πουλιά που κελαηδούν; Καλημέρα μανούλα μου λέει και της ψιθυρίζω. Μύρια μου με ακούς; Ακούς την ηχώ από την φωνή σου πως πάλλεται; Ακούς τους φίλους σου που σου φωνάζουν; Φωνάζουν όλοι μαζί και λένε καλημέρα και αστειεύονται, πέσε, πέσε στο πάτωμα για μια ακόμα μαγική φωτογραφία.

Πόσο μου αρέσει να σου επιστήνω την προσοχή. Εμένα της μανούλας σου

Και να σου φωνάζω τρέξε. Τρέξε να φύγουμε.

Το ear drum membrane όμως εκεί ψηλά στο διάστημα πάλλεται και οι χαρούμενες φωνές μας φωνάζουν καλημέρα. Και το ξέρω ότι συγκινείσαι και δακρύζεις και το αστροναυτάκι σε καθοδηγεί σαν ρομποτάκι να προσέχεις και να συγκρατείς τα δάκρυα σου. Και παίρνεις τότε ένα χαρτομάντιλο και τα σκουπίζεις και ανασαίνεις και ψυχούλα μου μιλάς και τρέχεις και φωνάζεις. Καλημέρα Σεμέλη, καλημέρα Κυβέλη, καλημέρα Ολίβια, καλημέρα Μαριλένα, καλημέρα σπουργιτάκι, καλημέρα

αστροναυτακι, καλημέρα μαμά , και παίρνεις το πρόγευμα σου και χαμογελάς και νομίζεις ακούς, νομίζεις μιλάς. Το ξέρω όμως ότι νοιώθεις πως ακόμα είσαι στην αγκαλιά μου και ξέρεις πια πολύ καλά ότι μόλις ο φίλος μας ο αστροναύτης θέσει το ear drum membrane σε λειτουργία όλα πάνε καλά και η μέρα ξεκινά. Διότι σήμερα είναι Κυριακή και έχουμε όλο το χρόνο μπροστά μας.

Και τότε αρχίζει να χτυπά το τηλέφωνο ασταμάτητα και μιλά η Αλίκη ,και η Χριστιάνα και η Ειρήνη και η Μαρίνα. Και τρέχουμε να ετοιμαστούμε, να φύγουμε, να πάμε να πλεύσουμε με βάρκα και πανί στο πανέμορφο πέλαγο της Μεσογείου, που λούζει τις ακτές της Κύπρου μας και το αστροναυτάκι φωνάζει ειρήνη στον κόσμο, ειρήνη στα παιδιά της Μεσογείου.

Και ξεκινάμε και πλέουμε μαζί και ο Angel buddy μας το αστροναυτάκι υποδεικνύει σε όλους να κάνουνε το ίδιο και πατάει το κουμπάκι και το membrane πάλλεται και οι δορυφόροι στρώνονται στην δουλειά, και σε νοιώθω αγάπη μου να πλέεις κοντά μου και όλοι μαζί ψάλλουμε το αλληλούια όταν ξαφνικά πιάνουμε την συζήτηση και μιμούμαστε τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη και οι σκέψεις και οι φωνές όλων πηγαινοέρχονται και δεν ξεχνώ την γιαγιά που παρακολουθεί τηλεόραση, και το αστροναυτάκι με μαγικό τρόπο βοηθά να φτάνουν οι φωνές όλων των ανθρώπων και οι σκέψεις τους, και οι πράξεις τους σαν ηχώ και σαν αλληλούια κοντά στον Θεό τον Παντογνώστη.

Και πολλές φορές όταν ανάβω το Screen σε αναγνωρίζω γιατί είσαι όμορφη και θεικία.

Και το ear drum membrane κάπου εκεί ψηλά ανάμεσα στον ήλιο και το φεγγάρι πάλλεται και έχεις feedback αγάπη μου και νοιώθεις ότι την άλλη εβδομάδα αν μελετήσεις καλά, θα γράψεις.

Και τότε ο αέρας φυσά και με βοηθάς να στήσουμε πανί και να πλεύσουμε η μια δίπλα στην άλλη και το αστροναυτάκι να σιγοτραγουδά.

Σε αγαπώ από καρδιάς. With all my heart.

Μαρία Σ. Δρουσιώτου.